

anden Mening — jeg tror ikke, at denne Frygt har været til Stede, og jeg tror ikke, den vil komme til Stede, saa længe Flertallet af det danske Folk hører til Folkekirken —, men fordi der maatte en Ende paa denne Sag ligesom paa saa mange andre Sager. Nu har denne Sag været forhandlet igennem 3 Samlinger; den er aabenbart gennemdebatteret. Man kan af Folketingsudvalgets Betænkning se, at Flertallet i Folketinget er af den Mening, at nu maatte der en Ende paa den Sag, fordi der tiltrænges en Ordning. Man kan jo disputere om, hvorvidt den er nødvendig, men Forholdene er saaledes, at det jo er forudsat i Loven af 1912, at der for Landets Vedkommende snarest muligt vil finde en Ordning af Bestyrelsesforholdene Sted — indtil videre har Menighedsraadene uden noget Medlem af Kommunalbestyrelsen Afgørelsen i disse Sager —, og for Købstædernes Vedkommende er Folketinget af samme Mening, at der nu tiltrænges en Afslutning af denne Sag. Den Omstændighed, at Loven først skal træde i Kraft paa et senere Tidspunkt, medfører ganske vist, at det for saa vidt ikke har Hast, men det, der har Hast, er at komme til en Afslutning for at undgaa en Genoptagelse af de endeløse Forhandlinger om en Sag, der fra alle Sider er blevet belyst, og hvor de forskellige Standpunkter er kommet til Orde. Derfor har ogsaa i Folketinget forskellige Anskuelse, som mere eller mindre afviger fra det, Landstinget har vedtaget og vedkendt sig som sit, nu sluttet sig sammen om — om man vil — et Kompromis: Lad os nu vedtage, hvad Landstinget har vedtaget. Det er ud fra dette Synspunkt, at jeg som Formand, i Tilslutning til, hvad Flertallet i Udvalget har ment, og til, hvad der ogsaa var Folketingets Mening — i Henhold til den Udvalgsbetænkning, som forelaa —, med Beklagelse maatte nægte en saa lang Frist, som under de forhaandenværende Forhold vilde umuliggøre, at Sagen kunde bringes til Ende i denne Samling, thi det ved vi jo da alle, at Samlingen er meget nær ved sin Afslutning, og det vidste vi i Gaar.

Med Hensyn til de 4 Ændringsforslag, som altsaa fastholdes, er Nr. 1 det væsentligste. Det er det Forslag, som i denne Samling er blevet nedstemt, kan jeg sige, af Folketinget. Det var fremsat der af et Mindretal. Købstadbestyrelsens Henvendelse til Landstinget er en Optagelse af dette Forslag, og om dette kan jeg kun henholde mig til, hvad jeg tidligere har sagt. Udvalgsflertallets Standpunkt er ikke Udtryk for en Dadel til de tidligere Kirkein-

spektioner. Jeg mener, efter alt hvad jeg har erfaret, at de har udført deres Hverve godt, at der er ikke noget at klage paa i den Henseende, men det har kun været en Erstatningsorganisation, fordi der ikke var et naturligare Organ for Kirkernes Bestyrelse end dette, som i og for sig laa udenfor Menighederne. Nu har, gentager jeg, Menighederne faaet et naturligt Organ, og det er Landstingets Standpunkt, at dette Organ, Menighedsraadene, maa have den overvejende Indflydelse under Medvirken af Kommunalbestyrelsen paa de afgørende Punkter.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Keiser-Nielsen): Jeg er ganske enig med den ærede Ordfører i, at der ikke er Anledning til at debattere dette Lovforslag længere. Det har været debatteret i 3 Samlinger og er vistnok fuldstændig uddebatteret. Jeg skal kun sige i Anledning af Ændringsforslagene, at skønt jeg ikke kan være enig med det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Lewinsky) i den Begrundelse, han gav disse Ændringsforslag, saa har de naturligvis ud fra det Standpunkt, som jeg hele Tiden har hævdet overfor dette Lovforslag, en vis Sympati fra min Side, idet jeg stadig har kæmpet for, at Kommunalbestyrelserne skulde faa saa stor Indflydelse som muligt. Imidlertid er Lovforslaget nu blevet vedtaget i Folketinget dog med den Gevinst, at man ind i Bestyrelsen har faaet et Medlem fra Kommunalbestyrelsen, som har Stemmeret, og jeg mener ogsaa, at Lovforslaget i denne Form er brugeligt, thi der er jo skaffet Kommunalbestyrelserne Indflydelse. Jeg kan derfor anbefale Lovforslaget til Vedtagelse, saaledes som det er blevet ændret i det andet høje Ting, og jeg maa sige, at det vil være ret uheldigt, om Lovforslagets Vedtagelse skulde blive udsat. Det ærede 8de Medlem for 2den Kreds sagde, at dets Ikrafttræden vilde alligevel blive udsat til næste November, idet det er vedtaget, at det først skal træde i Kraft, efter at Menighedsraadene er valgte. Men hvis Lovforslaget ikke bliver vedtaget nu og man først skal genoptage det senere, vil der maaske gaa et Aar længere. Det er jo ikke givet, at det saa vil blive vedtaget i næste Rigsdagssamling, det er muligt, at man først fik det igen, naar der har været afholdt nye Valg til den nye Rigsdag. Der er rundt omkring fra Stiftsøvrighederne indkommet Beklagelser over, at man ikke kan faa en Ende paa denne Sag; saaledes som Menighedsraadene nu sidder som Bestyrelser, sidder de kun rent midlertidigt, og jeg giver den ærede Ordfører Ret i, at det bringer usikre